

Kapitel 4

Forbindelser med tredjelande, herunder toldunion

For alle fire nye medlemsstater medfører medlemskab af Unionen, at landenes eksisterende bilaterale aftaler med EF bringes til ophør. De nye medlemslande vil endvidere skulle tilpasse eller ophæve deres aftaler med tredjelande, som ikke er forenelige med Fællesskabets aftaler med tredjelande, eftersom de nye medlemsstater indgår i Fællesskabets tredjelandsaftaler.

Som udgangspunkt gælder den fælles handelspolitik, den fælles toldtarif, EU-toldkodeksen og gennemførelsesbestemmelserne hertil i fuldt omfang i alle de nye medlemsstater fra tiltrædelsen. Bilag VI indeholder dog en liste over fællesskabsretsakter på området, der angiver, under hvilke betingelser de nævnte retsakter finder anvendelse i de nye medlemslande. Listen er fælles for de fire lande (der henvises her til i henholdsvis art. 54, 73, 97 og 126). Der er navnlig tale om bestemmelser, der skal sikre, at tiltrædelsen sker så smidigt som muligt. Bestemmelserne vedrører:

- varers oprindelse
- forenklede fremgangsmåder
- toldoplæg
- aktiv og passiv forædling
- forarbejdning under toldkontrol
- midlertidig indførsel
- frizoner og frilagre
- bogføring og efteroprævning
- afgiftsgodtgørelse og -fritagelse

Norge (art. 54-62)

Den basistold, der anvendes med henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif, er i henhold til art. 55 for hver vare den sats, som Norge faktisk anvendte den 1. januar 1994.

Norge indrømmes en række overgangsordninger. I henhold til art. 56 har Norge således en overgangsperiode på tre år til gradvis at tilpasse tolden på visse varer, især tekstilvarer, opregnet i bilag VII, til den fælles toldtarifs lavere satser. Fra den 1. januar 1998 vil Norge således skulle anvende den fælles toldtarif i fuldt omfang. Endvidere indrømmes Norge i henhold til art. 58 en overgangsperiode på 5 år, i hvilken Norge har mulighed for på visse betingelser at åbne et toldfrit toldkontingent for styren.

I art. 57 fastlægges den ordning, der skal gælde for Norges anvendelse af reglerne for Fællesskabets handelspolitik på tekstilområdet.

Art. 59 og 60 opregner de aftaler, Fællesskaberne har indgået med tredjelande, som vil skulle anvendes af Norge fra tiltrædelsen.

I art. 61 præciseres, at Norge med virkning pr. 1. januar 1995 bl.a. skal udtræde af EFTA-konventionen og frihandelsaftalerne med de baltiske lande. For så vidt angår frihandelsaftalerne mellem Norge og de baltiske lande præciseres det i art. 62, at Fællesskabet vil træffe de nødvendige foranstaltninger til fortsat at tillade det nuværende niveau for adgang til det norske marked for varer med oprindelse i de baltiske stater, såfremt Fællesskabets egne nye handelsaftaler med disse lande ikke er trådt i kraft på datoen for tiltrædelsen.

Østrig (art. 73-78)

For Østrig findes bestemmelserne vedrørende forbindelserne med tredjelande i art. 73-78. Disse er identiske med de bestemmelser, som er gennemgået ovenfor vedrørende Norge, idet de dog er tilpasset de østrigske behov. Dog er der ingen overgangsordning for anvendelse af den fælles toldtarif, ligesom de ovenfor under Norge anførte bestemmelser vedrørende aftalerne med de baltiske lande ikke er relevante. Østrig har herudover opnået en enkelt undtagelse, idet landet i en overgangsperiode på to år kan opretholde kvantitative importrestriktioner for brunkul.

Finland (art. 97-105)

For Finland findes bestemmelserne vedrørende forbindelserne med tredjelande i art. 97-105. Disse er identiske med de bestemmelser (herunder overgangsordninger), som er gennemgået ovenfor vedrørende Norge, idet de dog er tilpasset de finske behov. Listen over varer omfattet af en 3-årig overgangsordning findes for Finlands vedkommende i bilag XI.

Sverige (art. 126-131)

For Sverige findes bestemmelserne vedrørende forbindelserne med tredjelande i art. 126-131. Disse er identiske med de bestemmelser, som er gennemgået ovenfor vedrørende Norge, idet de dog er tilpasset de svenske behov. Dog er der ingen overgangsordning for anvendelse af den fælles toldtarif.